

SPOLEČNOST

Přestože to na hranicích s „imperialistickým“ světem docela jiskří, životy lidí běží dál a řeší se normální každodenní záležitosti, chodí se do divadel, na koncerty, jezdí na chalupy. A někdy se objeví i výjimečnější události – přesouvá se kostel, volí se prezident Československa, stavějí se přehrady. Za hranicemi to také docela žije, konzervativci v Británii dostávají železnou vůdkyni, končí válka ve Vietnamu a celý svět oslavuje Mezinárodní rok ženy.

VOLBA PREZIDENTA REPUBLIKY

Vzhledem k vážnému onemocnění není prezident Československa Ludvík Svoboda již 14 měsíců schopen vykonávat svou ústavní funkci. Není tak zbylí a je potřeba přistoupit k volbě prezidenta nového. Jako vhodný kandidát se jeví generální tajemník Ústředního výboru KSČ Gustáv Husák, překážkou je ovšem skutečnost, že podle platné ústavy nemůže zároveň vykonávat svou současnou funkci i funkci prezidenta. Proto se 27. května schází ÚV KSČ a doporučuje Federálnímu shromáždění schválit vládní návrh změny čl. 64 zákona o československé federaci. Zároveň jako společného kandidáta Národní fronty a ÚV strany doporučuje Gustáva Husáka. Následně 28. května Federální shromáždění jednomyslně schvaluje návrh změny zákona a 29. května probíhá „volba“ prezidenta republiky – opět jednomyslná. Celá situace je navíc ověněna „spontánním souhlasem lidu“, kdy jednotlivci i organizace píšou dopisy na ÚV KSČ a do *Rudého práva* se svými podporujícími prohlášeními, přijímají pracovní závazky a oceňují správnost této volby.

Gustáv Husák (původním jménem Augustin Husák) se narodil 10. ledna 1913 v Dúbravce. V Bratislavě vystudoval gymnázium a pak Právnickou fakultu Univerzity Komenského. Za druhé světové války byl odpůrcem Tisova režimu, aktivně se účastnil Slovenského národního povstání. Stane se vysokým funkcionářem Komunistické strany Slovenska.

Po válce pokračuje v různých vysokých politických funkcích, ale v 50. letech je odsouzen za velezradu na doživotí. Po rozsáhlé amnestii prezidenta Novotného je však propuštěn a v roce 1963 plně rehabilitován. Poté co okupační vojska Varšavské smlouvy internují čelné představitele KSČ, stane se členem oficiální delegace pod vedením Ludvíka Svobody. V dubnu 1969 nahradí Alexandra Dubčeka na postu prvního tajemníka ÚV KSČ, v květnu 1971 se formálně stane generálním tajemníkem a v této funkci setrvá až do roku 1987, kdy jej nahradí Miloš Jakeš. V roce 1975 se stane prezidentem a tuto funkci zastává až do sametové revoluce v roce 1989. Za pouhé dva roky, 18. listopadu 1991, pak ve svých 78 letech umírá na selhání srdce a dýchací soustavy.

UMÍRÁ ANTONÍN NOVOTNÝ

V *Rudém právu* se 29. ledna objevuje tato krátká zpráva s názvem „Zemřel soudruh Antonín Novotný“: „Ústřední výbor KSČ se zármutkem oznamuje, že dne 28. ledna zemřel po krátké těžké nemoci na srdeční infarkt ve věku 70 let ve Státním sanatoriu v Praze zakládající člen KSČ soudruh Antonín Novotný, bývalý první tajemník ÚV KSČ a prezident republiky.“ V roce 1968 byl Antonín Novotný zbaven všech funkcí a bylo mu i pozastaveno členství ve straně, což poměrně těžce nesl. V úřadu prezidenta byl od roku 1957, jako první tajemník pracoval od roku 1953. Období jeho vlády